

Resum: “Tractament Conductual Intensiu per Nens amb Autisme: Resultats de Quatre Anys i Predictors”

Article original:

Sallows, G. O., & Graupner, T. D. (2005). Intensive behavioral treatment for children with autism: Four-year outcome and predictors. *American Journal on Mental Retardation*, 110 (6), 417-438.

En aquesta investigació s'analitzen els resultats de la Intervenció Primerenca Conductual Intensiva basada en els protocols d'UCLA (Universitat de Califòrnia, Los Angeles). Concretament es realitza una comparació entre un grup de nens amb tractament dirigit per un centre clínic d'intervenció primerenca i un altre grup de nens amb tractament dirigit pels pares.

Els objectius principals de la investigació són la comparació entre els grups d'intervenció dirigida pel centre i dirigida pels pares, a més de la intenció de replicar els resultats de la investigació de Lovaas (1987) sense l'ús d'avर्सius en el tractament i sense el recolzament de la institució universitària alhora d'implementar la intervenció.

Intervenció Primerenca Conductual Intensiva (EIBI):

Es tracta d'una intervenció global basada en el model de Lovaas, d'unes 40 hores setmanals de tractament directe a casa, la comunitat i l'escola, basat en l'Anàlisi Aplicat de la Conducta (ABA). S'utilitza un currículum especialitzat que engloba totes les àrees del desenvolupament (comunicació, social, cognitiva, acadèmica,...). Típicament, la intervenció es duu a terme per terapeutes especialitzats, utilitzant sobretot l'Assaig Discret com a procediment bàsic d'ensenyança. Per aconseguir els millors resultats s'aconsella una edat d'inici del tractament de màxim 4 anys.

Característiques de la mostra:

La investigació consta d'un total de 24 nens i nenes d'entre 24 i 42 mesos a l'inici de la intervenció, amb un Índex de Desenvolupament Mental de 35 o superior. Tots els participants presenten un diagnòstic d'autisme segons el DSM-IV i l'ADI-R, duts a terme per psiquiatres infantils independents. Els participants es van assignar a cada grup de forma aleatòria, controlant que a cada grup no hi hagués diferències significatives en QI (Quocient Intel·lectual).

Característiques del tractament per grups:

Tots els pares de la mostra dels dos grups es van incorporar a les reunions amb l'equip durant tota la intervenció i se'ls va animar a seguir la intervenció durant tot el dia

fora de les hores estructurades. Els terapeutes dels dos grups provenen del Wisconsin Early Autism Project i tenen una formació de 30 hores (10 d'elles d'entrenament un a un amb el nen assignat i amb feedback directe).

- Intervenció dirigida pel centre clínic:
  - *Hores setmanals:* els nens d'aquest grup van rebre una mitjana de 40 hores setmanals d'intervenció directa durant 2 anys, reduint les hores progressivament a mida que entraven a l'escola.
  - *Hores de supervisió:* van rebre entre 6 i 10 hores de supervisió a casa per setmana per terapeutes sènior i supervisió també setmanal per l'autor de l'estudi o un consultor clínic.
- Intervenció dirigida pels pares:
  - *Hores setmanals:* els pares van ser els que van decidir les hores setmanals d'intervenció dels seus fills en aquest grup, realitzant una mitjana de 32 hores a la setmana aproximadament durant 2 anys (excepció d'una família que va realitzar 14 hores setmanals durant els dos anys).
  - *Hores de supervisió:* van rebre 6 hores mensuals de supervisió a casa per part d'un terapeuta sènior i una consultoria bimensual per l'autor de l'estudi o un consultor clínic.

Resultats:

Després de 2 a 4 anys de tractament, el 48% dels nens (11 de 23, ja que un va abandonar el tractament a l'any) assoleixen un CI dins de la mitjana, així com un increment en el llenguatge i en l'àrea adaptativa comparable a l'obtingut en el projecte UCLA.

Els predictors pretractament més robusts dels resultats són el nivell d'imitació (sobretot imitació verbal), de llenguatge, les habilitats de la vida diària i la socialització, a més d'un ràpid aprenentatge amb materials nous i l'augment del QI en el primer any.

Tot i haver realitzat menys hores de tractament directe i rebre moltes menys hores de supervisió, el grup dirigit pels pares obté uns resultats equiparables als del grup dirigit pel centre clínic. Els autors de la investigació consideren que aquests bons resultats obtinguts pel grup dirigit pels pares es deu en part a que:

- Els pares adopten el rol de terapeutes sènior.
- Els pares busquen la generalització dels aprenentatges activament.
- Els pares busquen companys típics per treballar el joc diàriament amb els seus fills.
- Els pares aprenen més ràpidament dels errors i no els tornen a cometre.